

■ De Kleine Strandprins

Een jongen zonder verleden spoelt aan op het Noordzeestrand. Het dromerige 'Shel(l)ter' toont zijn ontdekkingstocht in knappe filmbeelden én schelpenmuziek.

Shel(l)ter (8+)

Zonzo Compagnie & Het Paleis
Tot 15/2 in Het Paleis en op 26/4 in
Kopergietery Gent. Volgend seizoen op
tournee

Hij zou een aangespoelde vluchteling kunnen zijn. Of een uit het schuim van de zee geboren kind, zoals in de Griekse mythen. Feit is dat deze jongen van een jaar of tien zich noch zijn naam, noch zijn verleden herinnert. Hij is in deze wereld geworpen en ontdekt alles voor het eerst.

In *Shel(l)ter* – een woordspeling van schelp en schuilplaats – vertelt film- en theaterregisseur Nathalie Teirlinck hetzelfde verhaal als in haar zonet verschenen kinderboek *Strandjongen*. De houtsnedes van Ingrid Godon maken hier plaats voor Teirlincks speelse, melancholische filmbeelden op een panoramisch projectiescherm. Liesa Van der Aa brengt livemuziek, samen met het ensemble Spiral Consort, dat wonderlijke klanken tovert uit echte schelpen.

Zoals De Kleine Prins tussen de planeten fladdert van de ene naar de andere bijzondere ontmoeting, zo stuit ook deze strandjongen op enkele speciale menselijke species. Hij wordt gevonden door een strandjutter; samen bouwen ze een tenthuis met de sterrenhemel als dak. Verder ontmoet hij onder meer een lieflijk meisje, dat bloemen ruilt voor schelpjes, en een oudere bulldozerman, die het allemaal even niet meer weet en bij hem komt uithuilen.

Livemuziek uit schelpen. © Karolina Maruszak

Best bizar

Met zijn onbevangen blik laat de jongen ons anders naar de realiteit kijken. Daarbij houdt hij ons ook een spiegel voor. Een betonnen muur van appartementsblokken, vriendjes die plezier vinden in pesten, zonnekloppers die zich vrijwillig laten roosteren als kreeften: wat is onze mooie wereld toch ook best bizar.

Shel(l)ter, een modern sprookje voor iedereen vanaf acht jaar, ademt Teirlincks poëtische beeldtaal. Haar band met het strand zagen we al in de prachtige kortfilm *Juliette* uit 2007, haar fascinatie voor het perspectief van het kind is de rode draad in al haar film- en theaterprojecten.

Alleen blijft deze keer de verhaallijn vrij braaf. *Shel(l)ter* mist de donkere weerhaken van *Starend meisje* en *Slumberland*, haar eerdere producties bij Zonzo Compagnie die beide uitgroeiden tot internationale successen. Maar zelfs dan staat het als een paal boven water dat *Shel(l)ter* opnieuw een streling is voor oog en oor.

FILIP TIELENS

De Standaard/DS2 10/02/2020, bladzijden 6 & 7

All rights reserved. Gebruik and reproductie enkel mits toelating van de uitgever via De Standaard/DS2

